

9. Скрипник О. В. Форма заповіту за законодавством України та держав Західної Європи: порівняльний аналіз. Актуальні проблеми політики : зб. наук. пр., 2009. Вип. 36. С. 172-180.

10. Кухарев О. Є. Проблеми обмеження свободи заповіту у спадковому праві України. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія Юридичні науки. 2017. Випуск 6. Том 1. С. 75-78.

11. Мацегора М. В. Форма заповіту: становлення, розвиток, сучасні вимоги. *Форум права*. 2018. № 2. С. 146-150.

Івко М. А

здобувачка вищої освіти

групи ЮД-044

Навчально-наукового інституту
права та інноваційної освіти

Фокша Л. В.

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри цивільно-правових
дисциплін

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ОРГАНИ, ЯКІ ВИКОНУЮТЬ СУДОВЕ РІШЕННЯ ПО ЦИВІЛЬНІЙ СПРАВІ

В Конституції України [1] та Законі України «Про судоустрій та статус суддів» [2] говориться, що судові рішення обов'язкові до виконання. Для забезпечення обов'язковості судового рішення спочатку була створена Державна виконавча служба України. Потім з проведенням судової реформи в 2016 році було створено інститут приватних виконавців.

Виконавче провадження – це завершальна стадія судового процесу, яка передбачає винесення судом остаточного рішення, і виконання його певними органами або посадовими особами на підставі певних документів та за вимогами Конституції України, Законів України «Про виконавче провадження», «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», Цивільного процесуального кодексу України та інших.

Щодо основних органів, які можуть здійснювати виконавче провадження згідно ст. 5 Закону України «Про виконавче провадження» [3] відносяться органи Державної виконавчої служби та приватні виконавці. Правовий статус цих органів визначає Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів». За Законом державним виконавцем може бути особа, яка має юридичну освіту не нижче другого рівня, тобто

магістратури, вільно володіє державною мовою та здатна своїми особистими і професійними якостями виконувати роботу державного виконавця.

Приватним виконавцем може стати особа, яка має вищу юридичну освіту на рівні магістра, володіє державною мовою, має стаж в галузі права не менше двох років після отримання відповідного диплома, склала кваліфікаційний іспит та на момент одержання посади приватного виконавця виповнилося 25 років.

Не може обіймати посаду приватного виконавця особа, яка:

- не виконала вимоги щодо професійних та особистих якостей, зазначених в частині 1 статті 18 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»;
- визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною;
- має не зняту судимість;
- вчинила корупційне правопорушення.[4]

Головною відмінністю цих органів є те, що приватні виконавці, не можуть виконувати рішення, якщо: йдеться про неповнолітніх, боржником є держава або державні органи, юридичні особи, державні та комунальні підприємства, установи, частка держави у статутному капіталі яких перевищує 25 %, стягувачам є держава або державні органи, рішення про виселення та вселення фізичних осіб і т.д. [3]

До спільних рис між вищезазначеними органами можна віднести те, що обидва органи виконують рішення суду, та можуть застосувати міри примусового виконання відкритого провадження.

Ще можна додати, що державні виконавці та приватні виконавці не можуть займатися іншою оплачуваною діяльністю, (крім науки, викладання, та творчості).

Також, у деяких випадках за законом, рішення по стягненню коштів та майна виконує податкова служба, а рішення щодо стягнення коштів – банками або іншими фінансовими установами. Якщо рішення про стягнення з держави, державних органів, державних та місцевих бюджетів здійснюється органами, що здійснюють казначейське обслуговування місцевих коштів.

Також, згідно зі статтями 500-502 Цивільного процесуального кодексу, суди України мають виконувати доручення іноземних судів з приводу правової допомоги щодо вручення викликів до суду, допиту свідків проведення експертизи та інших процесуальних дій. Виконується під час судового засідання або уповноваженим працівником суду [5].

Якщо громадянин України проживає в іноземній державі, судові доручення виконується дипломатичними або консульськими установами [4].

Отже, основними органами, які виконують виконавче провадження є Державна виконавча служба та приватні виконавці. Однак, виконувати

виконавче провадження можуть це податкова служба, фінансові установи, органи, що здійснюють казначейське обслуговування місцевих коштів та дипломатичні та консульські установи.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. Прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 07.04.2024).
2. Про судоустрій та статус суддів. Закон України від 30 09. 2016 року. Офіційний сайт *Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>(дата звернення: 07.04.2024).
3. Про виконавчепровадження: Закон України від 02.06.2016 р. № 1404-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#n3>.(дата звернення: 07.04.2024).
4. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів: Закон України від 02.06.2016 р. № 1403-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1403-19#n3>.(дата звернення: 07.04.2024).
5. Цивільний процесуальний кодекс України. 18 березня 2004 р. Кодекс. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text>(дата звернення: 07.04.2024).

Ізвіцька Г. В.

здобувачка вищої освіти групи ЮД-141
Навчально-наукового інституту
права та інноваційної освіти
Науковий керівник:

Киян В. Я.

кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри
цивільно-правових дисциплін
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

МЕТОД ЗАОХОЧЕННЯ ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОТРИМАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ ДИСЦИПЛІНИ ПРАЦІ

Національна поліція України посідає центральне місце серед правоохоронних органів у забезпеченні та захисті основоположних прав та свобод людини, її життя честі та гідності як найвищої соціальної цінності держави. Впровадження у діяльність поліції у зв'язку з введенням на території України воєнного стану від 24 лютого 2022 року рядудодаткових повноважень задлявиконання завдань щодо забезпечення охорони та захисту прав та свобод людини, внутрішньої безпеки держави в цілому відповідно спричинило збільшення обсягу навантаження на поліцейських. У зв'язку з чим мотивація працівників поліції, підвищення їх зацікавленості